

ГАРВАНОВА ПЪСЕНЬ.

басня.

Гра! гра! фрѣкнаха едвамъ
И прѣждосаха се всички
Щъркове и ластовички,
Весель азъ останахъ самъ
По полета и горички.

Есенъта ме отърва
Пакъ отъ тия зли гадини.
Мои сж всичкитѣ градини,
Щото искамъ ще кълва:
Сѣме, трънки и глогини.

Чуй се само моя гласъ,
Нѣма кой да ми доява.
Лошо врѣме вече настава,
Но го съ радостъ чакамъ азъ,
Че сѣитба приближава.

Колко ще се огоя
По нивята слѣдъ орачи!
Ехъ, че имало кълвачи —
Азъ отъ тѣхъ се не боя,
Нищо туй за менъ не значи..

Сбирайте се, гра! гра! гра!
Свраки шарени и чавки,
Бухали и кукумявки:
Пусти сж, ура! ура!
Лѣсъ, долини и полянки!

Ц. Калчевъ.